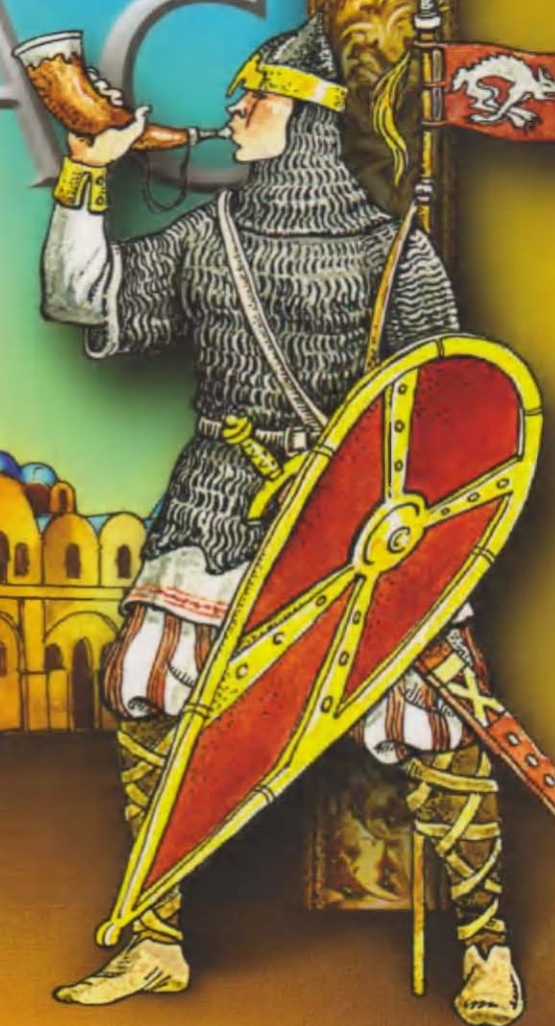




ІСТОРІЯ УКРАЇНИ



ІЛЮСТРОВАНІЙ АТЛАС



ІНСТИТУТ
ПЕРЕДОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ



ІСТОРІЯ УКРАЇНИ



АТЛАС

– ХРЕСТОМАТІЯ



ІНСТИТУТ ПЕРЕДОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
КИЇВ • 2008

ДАВНЯ



Перші людиноподібні істоти на території України були збирачами й мисливцями

Як жили люди на наших землях за найдавніших часів досліджує стародавня історія України. А період який вона вивчає був досить тривалим, адже тогочасна людина надзвичайно повільно здобувала досвід. Сходження людини на нові щаблі розвитку засвідчували знаряддя праці. Період, коли основним матеріалом для виготовлення був камінь, називають кам'яним віком; підкорила людина перший метал – мідь, почався мідний вік, потім тривав бронзовий і, врешті, настав час залізного.

Пралюди (префікс пра- вказує на те, що йдеться про дуже давні часи) вперше з'явилися на території України близько 1 млн років тому. Найдавніша пам'ятка про існування їх в Україні – стоянка біля селища Королево на Закарпатті. Саме тут було знайдено перші на наших землях знаряддя праці.

Життєдіяльність пралюдей – передісторія людства, що розпочалася з появою людини розумної 40–35 тис. років тому. Важливою віхою, що визначила подальше майбутнє людства, стало землеробство та скотарство: відтоді значно послабилася залежність від природи, життя стало стабільнішим і передбачуванішим. З'явилися перші селища, поступово виникли міста, у яких розвивалися торгівля й ремесло, вивільнився час для творчості, а також з'явилися писемність і зародки наукових знань.

Винайшовши бронзу, давні хлібороби та скотарі належно оцінили переваги металевих знарядь. Тож не дивно, що доволі швидко люди навчилися отримувати більш досконалий метал – залізо. На землях України його опановували впродовж 1-го тис. до н. е. Поява залізних знарядь праці та зброї спричинила бурхливий розвиток господарства та військової справи.



За льодовикової доби зародилося образотворче мистецтво

Селище первісних землеробів – носіїв трипільської культури



КАМ'ЯНИЙ ВІК

ДОБА МІДІ

Льодовиковий період

Поява пралюдей на території України

Поява людини розумної

Початки землеробства і скотарства

6–5 тис. до н. е.

Середньостігівська культура степових скотарів

Ямна культура

Трипільська культура землеробів

1 млн 40 тис. 10 тис. 9 тис. 8 тис. 7 тис. 6 тис. 5 тис. 4 тис. 3 тис.

Першим відомим народом на українських землях були киммерійці. Вони панували в степах України до 7 ст. до н. е. доти, доки на зміну їм не прийшли значно могутніші скіфи. У Причорномор'я скіфи примандрували зі степових районів Передкавказзя. Як і киммерійці, вони були кочовиками, основу господарства яких становило конярство, але у 3 ст. до н. е. скіфів заступили сармати. Ці кочовики походили з приуральсько-поволзьких степів. Їх володарювання тривало майже 600 років, і йому покляли край германські племена готів з півночі, а пізніше навала кочовиків зі сходу – азійського племені гунів.

Від 7 ст. до н. е. й упродовж майже тисячі років на північному узбережжі Чорного моря мешкали переселенці з античної Греції, що жили за грецькими законами й плекали грецьку культуру. Першою їх колонією на півдні України вважають поселення на острові Березань неподалік сучасного міста Очакова. Протягом 6–5 ст. до н. е. грецькі переселенці заселили все північне узбережжя Чорного моря.

Отже, територія України за різних часів ставала рідною для багатьох народів, що підкоряли її, витісняючи попередників, досягали у своєму пануванні могутності та розквіту, а потім – йшли, нездатні чинити опір сильнішим і згуртованішим за себе. Та в цьому мінливому калейдоскопі споконвіку брали участь і численні місцеві племена. Порізнному складалися їхні стосунки з чужинцями: часом вони були мирними, часом партнерськими, але здебільшого – ворожими. Так у протистоянні й випробуваннях протягом 2–1 тис. років до н. е. на лісистих просторах від Вісли до Дніпра народжувалися слов'яни – предки багатьох сучасних європейських народів, зокрема й українського.



Упродовж шести століть сармати нападали на поселення давніх слов'ян, причорноморські колонії греків і дунайські володіння римлян



На початку нашої ери території України сягнули володіння Римської імперії, фортеці якої постали на Дунаї, Північному Причорномор'ї та в Криму



Степові простори сучасної України завжди населяли племена кочових скотарів – від носіїв стародавніх мезолітичної та ямної культур до історичних киммерійців, скіфів і сарматів



І кочові, і землеробські племена давньої України підтримували торговельні зв'язки з давньою Грецією.

ДОБА БРОНЗИ

ДОБА ЗАЛІЗА

Панування киммерійців у причорноморських степах

Панування скіфів у причорноморських степах

Давньослов'янські племена зарубинецької культури

Прихід готів у Східну Європу

Початок Великого розселення слов'ян

Початок грецької колонізації Північного Причорномор'я

Панування сарматів у причорноморських степах

Доба римського панування на півдні України

Перші праслов'янські культури

7 ст. до н. е. Скіфо-перська війна 512 р. до н. е.

Народження Ісуса Христа

Навала гунів 375

2 тис.

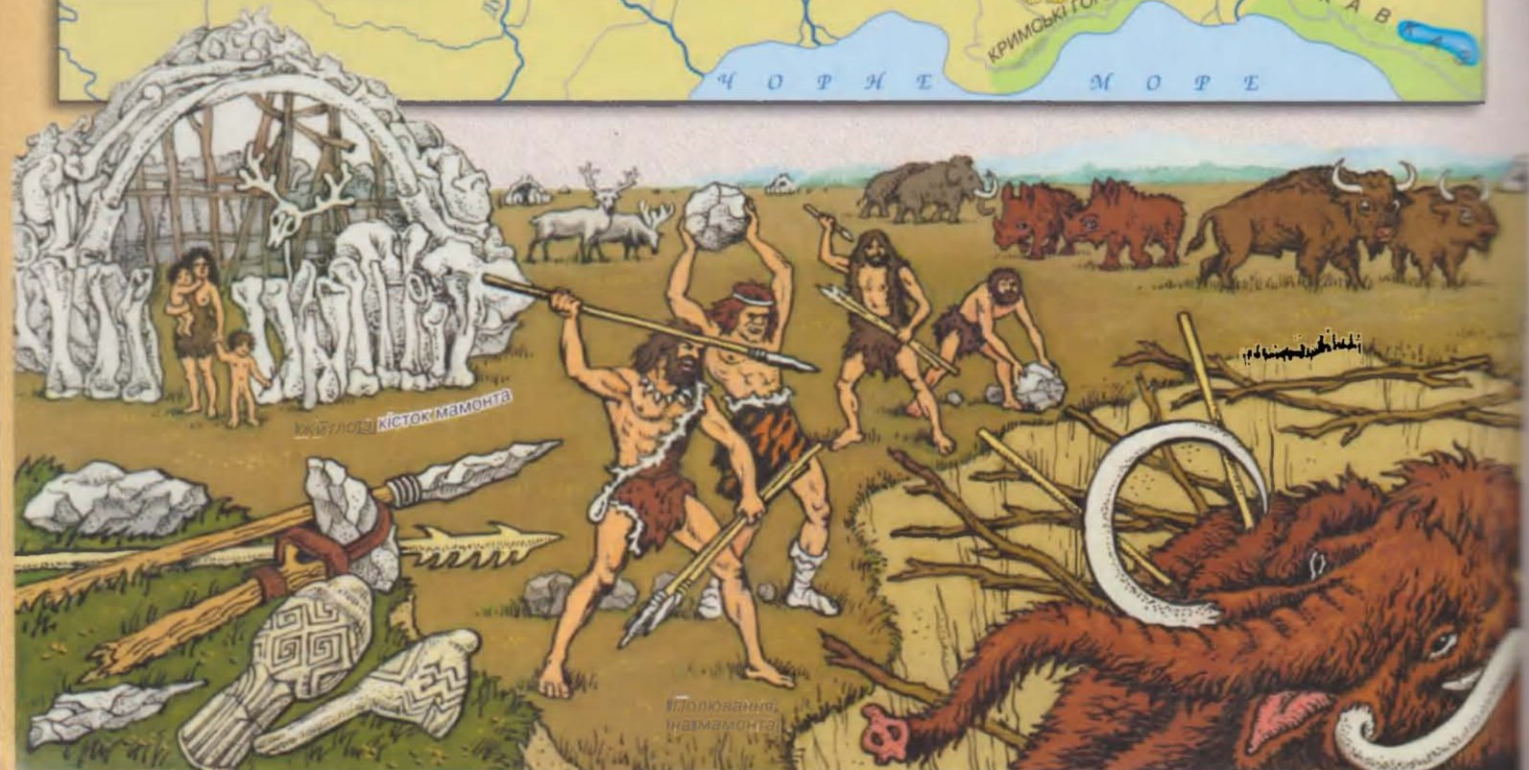
1 тис.

1 тис.

НАЙДАВНІШЕ МИНУЛЕ УКРАЇНИ

Початки історії людства пов'язують з появою людини розумної. Вона постала за часів, коли тривала льодовикова епоха 40–35 тис. років тому. Найбільш суворий клімат установився в Європі 20–17 тис. років тому. За тих часів північні території України займав прильодовиковий лісостеп, де мешкали мамонти. На півдні розляглися безкраї холодні степи з численними стадами бізонів. Такі природно-кліматичні особливості визначили життя людей. Провідним заняттям людини розумної за тих часів було полювання. На території України досліджено кількасот стоянок, що їх відносять до кам'яного віку. Найвідоміші стоянки первісної людини розташовані в селах Мізин на Чернігівщині, Межиріч на Черкащині та Добраничівка на Київщині. Знаною є й Кирилівська стоянка в Києві. Ретельне вивчення археологічних знахідок відкрило чимало таємниць з життя людини розумної.

Масштаб 1 : 7 200 000 (в 1 см 72 км)



Територія України не належить до регіонів, де зароджувалося землеробство і скотарство. Наші предки почали займатися цими видами людської діяльності 8–6 тис. років тому.

Утвердження на праукраїнських територіях землеробства дослідники пов'язують з так званою трипільською культурою, носії якої опанували придатні для хліборобства чорноземі правобережного Лісостепу. Трипільці надзвичайно добре володіли технікою вироблення глиняного посуду та будівництва житла. Трипільська культура проіснувала півтори тисячі років. Одночасно в степовій смузі формувався світ скотарів. На відміну від хліборобів скотарі вели кочове життя, якому притаманні невибагливий побут і прості форми мистецтва. Саме зі степовим скотарським середовищем дослідники пов'язують виникнення праіндоєвропейців – народу, від якого походять численні сучасні народи індоєвропейської сім'ї, у тому числі й українці.

Масштаб 1 : 7 200 000 (в 1 см 72 км)



Ідол з Керносівки

Стародавній індоєвропець

Трипільське поселення



Трипільці

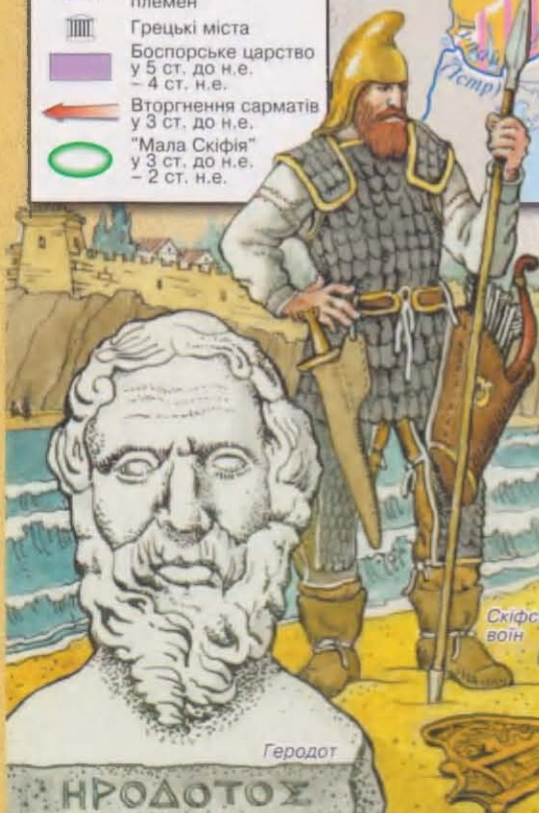
ПЕРШІ ДЕРЖАВНІ УТВОРЕННЯ на ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Поява залізних знарядь праці та зброї спричинила бурхливий розвиток господарства та військової справи. Причорноморські степи заповнили численні племена войовничих скотарів-кочівників. Першими з них були кіммерійці – іраномовний народ, що примандрував із Нижнього Поволжя у 9 ст. до н. е. й панував тут упродовж двох століть. У 7 ст. до н. е. на зміну кіммерійцям прийшли скіфи.

Скіфська держава сягнула розквіту в 5–4 ст. до н. е. Вчені вмовилися називати її Велика Скіфія. За часів найбільшої могутності скіфи поширили владу на багато сусідніх народів. А найвищого піднесення вони досягли в 4 ст. до н. е. за часів царя Атея.

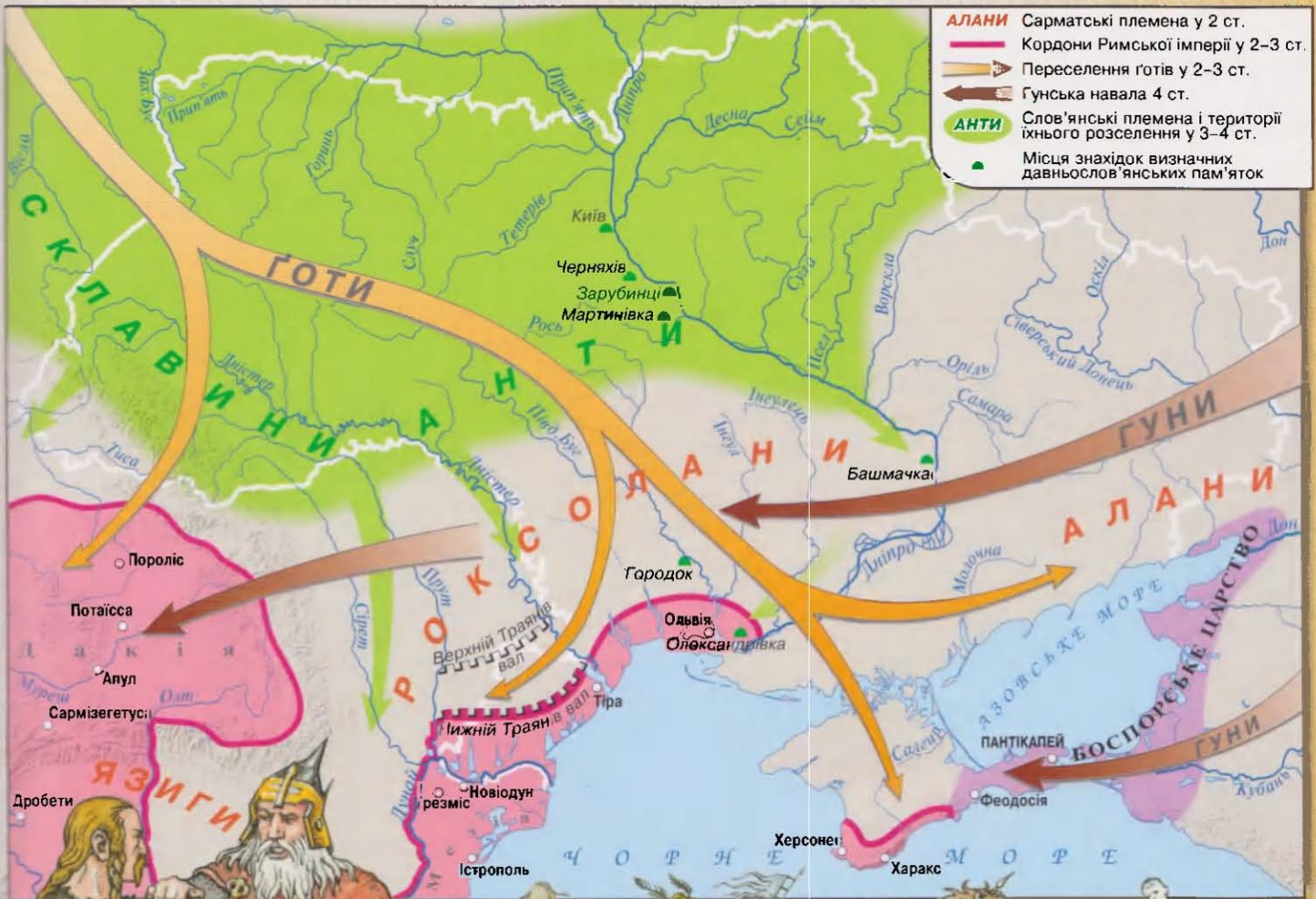
Нові поселення потрапляли на територію України не лише степом, а й морем. У середині 7 ст. до н. е. на узбережжі Чорного моря з'явилися греки, засновуючи тут свої міста-колонії, які були ніби двійниками міст далекої Греції. Протягом кількох століть постали такі відомі міста як Тіра, Ольвія, Пантікапей, Херсонес.

Масштаб 1 : 7 200 000 (в 1 см 72 км)



Прабатьківщиною слов'ян вважають терени на захід від Дніпра. Саме звідти почалося їхнє розселення, що його пік припадає на 5 – 7 ст. Спочатку слов'яни змушені були коритися вождям прийшлих племен готів і гунів. А позбувшись залежності, вони могутнім потоком рушили на землі Східної Римської імперії, оселяючись в Подунав'ї та глибинних районах Балканського півострова. На заході слов'яни дійшли до Ельби та балтійського узбережжя. На північному сході заселили верхів'я Дону й Волги. Отже, підхоплені Великим переселенням, слов'янські племена перемішалися і на нових територіях дали початки сучасним слов'янським народам.

Масштаб 1 : 7 200 000 (в 1 см 72 км)



КНЯЖА РУСЬ

Загони варягів – воїнів зі Скандинавії – з'явилися у Східній Європі в 9 ст. Вони відігравали важливу роль у житті ранньої Русі. Від варяга Рюрика вели свій рід і київські князі



Майже 12 століть тому наші предки почали творити державу, і так заповзято розбудовували її, що незабаром на неосяжних просторах від Карпат до Волги та від Чорного до Білого морів утворилася одна з найбільших та наймогутніших держав середньовічного світу – Київська Русь. Проіснувала вона до середини 13 ст., допоки монгольська навала не зруйнувала її. Безпосередньою спадкоємицею Київської Русі стала Галицько-Волинська держава. Утворена 1199 р. князем Романом Мстиславичем вона проіснувала до 1340 р.

Верховну владу за тих часів на наших землях здійснювали князі, окрім того були вони й головними розпорядниками всього місцевого життя. Тому той період в нашій історії називають княжим.

Київська Русь та Галицько-Волинська держава були активними учасниками тогочасного міжнародного життя. Обидві держави налагодили різноманітні зв'язки не тільки з Візантією та південними слов'янами, а й із країнами Західної Європи та арабського Сходу. Місце Київської держави в тогочасному світі великою мірою визначалося її розташуванням на найважливіших торговельних шляхах. Ідеться, зокрема, про шлях "з варягів у греки", що пов'язував Балтійське й Чорне моря. Про велику політичну роль Русі в тогочасній Європі красномовно свідчать розгалужені династичні шлюби руських князів.

Військова міць Київської держави давала можливість протягом сторіч успішно захищатися від нападів кочових народів. Русь – Україна стала своєрідним щитом для захисту народів Центральної та Західної Європи від монгольської навали.

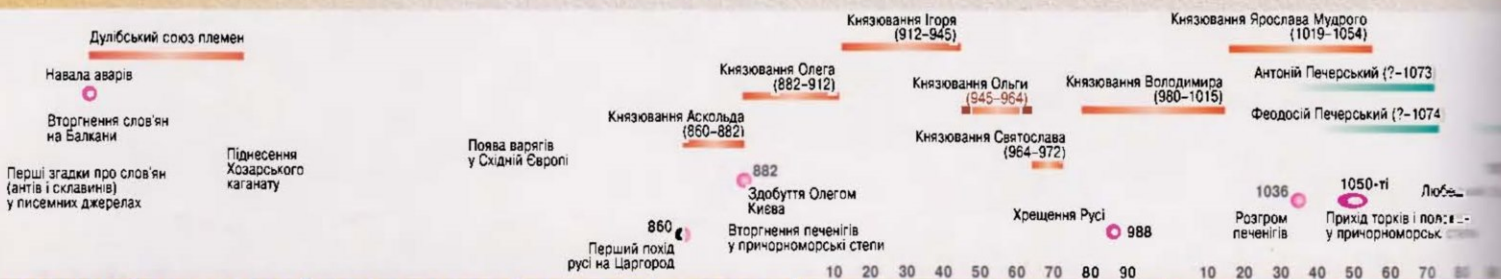
Міжнародне значення Київської Русі та Галицько-Волинської держави визначає і жвава культурна діяльність. Найбільший вплив на культуру руських земель мала Візантія.



Переважає більшість населення Русі займалася сільським господарством. Але з часом ставало все більше міст – осередків ремесла і торгівлі. Однією з найважливіших ремісничих спеціальностей було ковальство



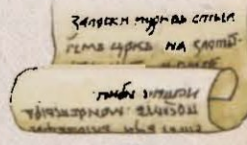
Після запровадження християнства почалося будівництво храмів. Головним храмом Русі був Софійський собор, зведений у Києві за велінням Ярослава Мудрого і присвячений Софії – Премудрості Божій



— УКРАЇНА

Впродовж другої половини 14 ст. більшість українських земель були підпорядковані Великому князівству Литовському. Галичина ж опинилася у складі Польського королівства. Проте входження українських земель до складу інших держав не стало перериванням державотворчих традицій, оскільки за часів середньовіччя державу ототожнювали не з кордонами, а з особою володаря. Якщо в Галичині рештки української знаті справді втратили колишню владу, то під Литвою руські князі та бояри зберігали свої владні права. Недарма, тогочасну Литовську державу зазвичай історики називають Литовсько-Руською.

Русичі становили 90% населення тієї держави. Литовці переймали від них військову організацію та способи оборони, особливості зведення фортець, традиції господарювання і володарювання. Великого поширення з-поміж литовської знаті набувала руська віра – так попервах звалось на Литві православне християнство. Руська мова стала мовою великокняжого двору й державної канцелярії. Литовці дозволяли місцевій українській знаті обіймати найвищі адміністративні посади. Руські князі та бояри ставали на службу до великого князя литовського, за що за ними закріплювали їхні родові землі. На місцях залишалася вся попередня система управління. Збереження традиційного укладу здійснювалося за принципом: "Старого не порушуємо, а нового не впроваджуємо". Початком змін стало укладення між Литвою та Польщею Кревської унії. У 15 – першій половині 16 ст. було ліквідовано удільні руські князівства. Тому історики витлумачують як втрату залишків державності.



Як і в наш час, важливі документи засвідчувалися печатками. Їх робили зі свинцю або олова і привішували до аркушу пергаменту на шнурках



Християнство прийшло на Русь із Візантії. За візантійськими зразками будували храми і писали ікони. До нашого часу дивом збереглася візантійська ікона 11 ст., відома тепер як Холмська Богоматір



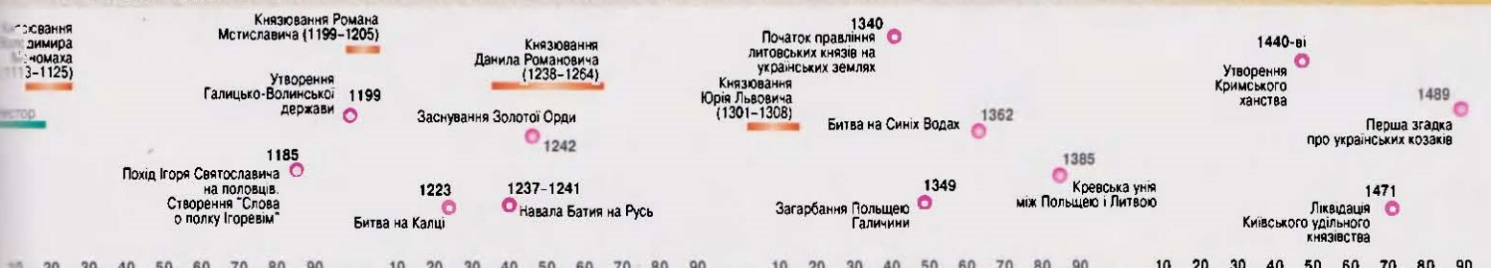
Укріплення давньоруських міст і фортець споруджували переважно з землі та дерева. У 13 ст. на Волині починають будувати високі муровані башти, на які ставили камнетісні пристрої і воїнів-арбалетників



На півдні Русь межувала з кочовими народами, які не могли існувати без грабіжницьких заїздів на своїх сусідів-землеробів. У середині 11 ст. на зміну печенігам причорноморські степи прийшли половці. Руські князі воювали з половцями, і робили їх своїми союзниками, дружуючись з дочками половецьких ханів

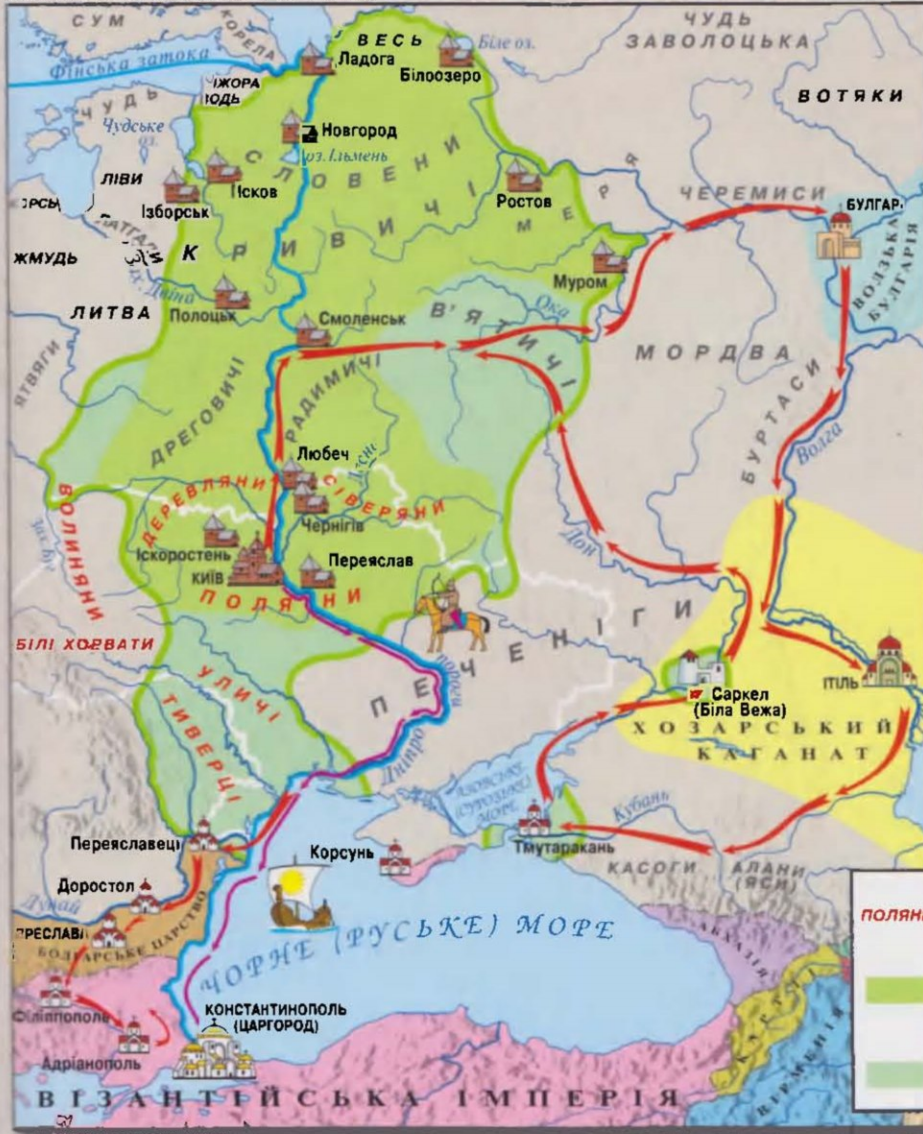


На Русі князя порівнювали з головою, а землю, яку він очолював, – з тілом. Суспільство не уявляло собі існування без князя, хоча й засуджувало тих володарів, які намагалися правити, не радячись зі своїми боярами



СТАНОВЛЕННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСІ. ПЕРШІ КНЯЗИ

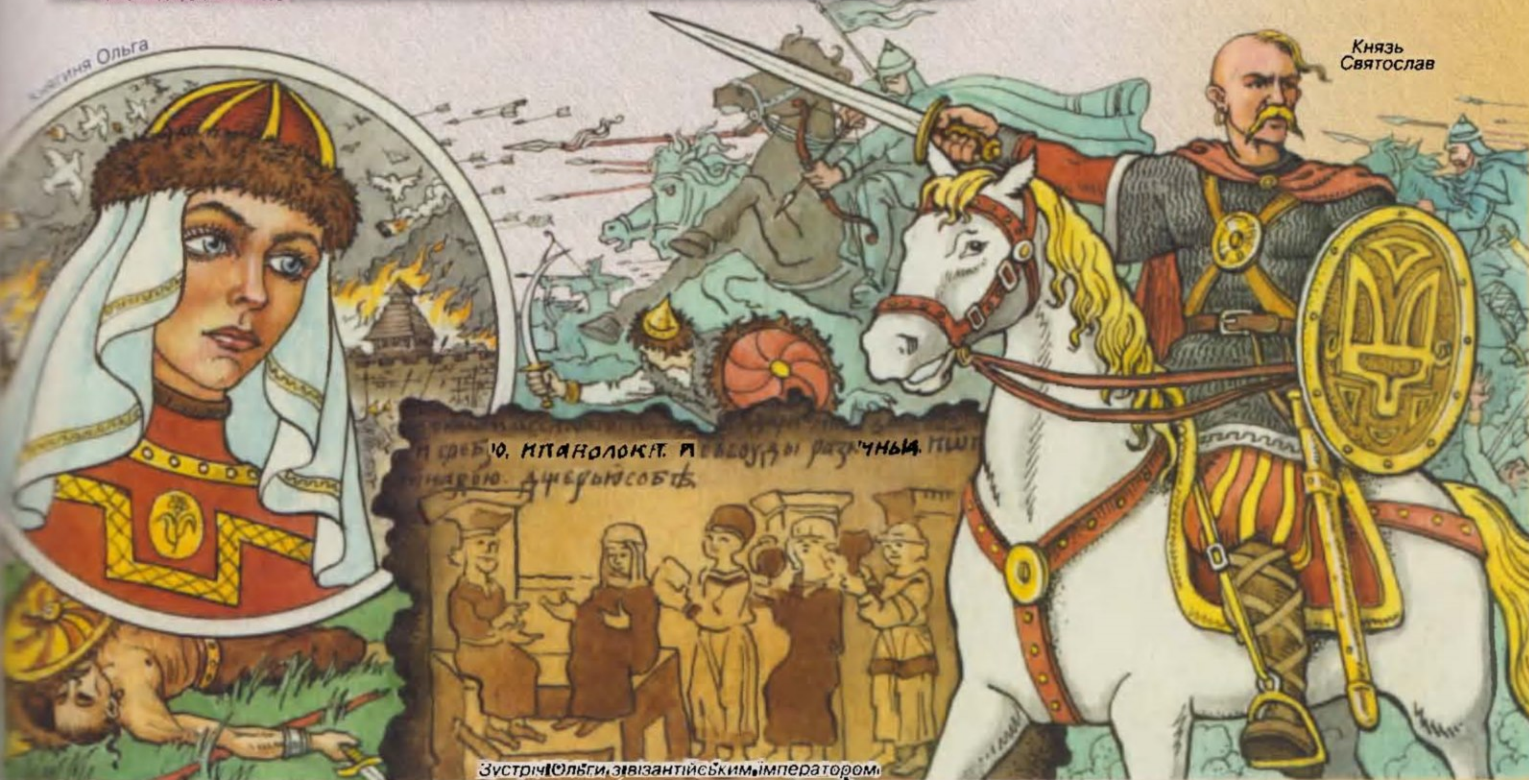
Масштаб 1 : 16 000 000 (в 1 см 160 км)



Першу державу на наших теренах чужинці знали під назвою Русь. Так називав її і літописець. Від літописної назви держави з центром у Києві вчені-історики утворили назву Київська Русь.

Вже за перших князів Русь стала однією з найбільших держав Східної Європи. Великого розголосу набули походи Аскольда та Олега проти Візантії. Укладені цими князями угоди засвідчили міжнародне визнання Русі. Ось чому історики твердять, що ті договори завершили період становлення Київської держави. У наступні роки її авторитет невпинно зростав. Русь значно зміцніла за князювання Ігоря, Ольги та Святослава. Це, однак, не означало, що кордони держави були сталими. Кожному київському володарю доводилося докладати великих зусиль, аби поновити свою владу над непокірними племінними князями.

ПОЛЯНИ	Східнослов'янські племена – предки українців		Кордони Русі наприкінці правління Святослава (972 р.)
	Київська держава наприкінці князювання Олега		Шлях "із варягів у греки"
	Території, приєднані Ігорем і Святославом		Походи київських князів
			Аскольда, Олега, Ігоря
			Святослава



Зустріч Ольги з візантійським імператором.

РУСЬ ЧАСІВ ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО та ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Масштаб 1 : 16 000 000 (в 1 см 160 км)

Посівши київський стіл, син Святослава Володимир здійснив кілька походів проти східнослов'янських племен, які ще не були підкорені Києву. Князь позбавив влади племінних князів і замість них посадив у великих містах своїх синів. За Володимира Русь стала найбільшою державою тогочасної Європи. А запровадження християнства як державної релігії сприяло налагодженню тісних відносин із багатьма державами.

Син Володимира Ярослав, якого називають Мудрим, докладав неабияких зусиль для збереження єдності та могутності Руської держави. Ярослав не полишав будівництва, розпочатого батьком, й остаточно здолав печенігів. За Ярослава виростили нові міста, розквітли старі, розбудовувався й міцнів столий Київ.



	Київська Русь на початку правління Володимира		Хрещення Русі
	Походи київських князів		Території, приєднані Володимиром і Ярославом
	Місце хрещення князя Володимира		Перемога над печенігами (1036 р.)
			Кордони Русі наприкінці правління Ярослава







Масштаб 1 : 27 000 (в 1 см 270 м)



Столиця Русі за часів свого розквіту була одним з найбільших міст Європи. Населення Києва у 12 – на початку 13 ст. сягало 50 тисяч жителів. Місто складалося з трьох великих частин – Гори, Подолу та Печерську. Гору захищали дві лінії валів. Першу з них спорудили за Володимира Святославича ("город Володимира"), другу – за Ярослава Мудрого ("город Ярослава"). На Горі були розташовані головні храми, монастирі, княжі та боярські двори. Поділ був заселений ремісниками та купцями. Він лежав у долині Дніпра, на березі його старого річища Почайни. Його головну ринкову площу – Торговище – прикрашала церква Богородиці Пирогощої.

З містом були тісно пов'язані його околиці – приміські села, укріплені княжі та боярські двори, монастирі. Серед монастирів найбільшим був Печерський. У перші роки існування його ченці жили в печерах. Згодом храми та келії спорудили на земній поверхні. Серед знаменитих мешканців монастиря – літописець Нестор, іконописець Аліпій, цілитель Агапіт.

-  Оборонні вали, ворота
-  Стіни
-  Забудова, вулиці
-  1037 Час спорудження храмів
- Цифрами позначено:
- 1 город Володимира
- 2 город Ярослава



Масштаб 1 : 13 000 000 (в 1 см 130 км)

По смерті Ярослава Мудрого в Київській Русі між його синами та онуками спалахнула боротьба за владу та землі. Пригальмувати князівські чвари, дати відсіч половцям – новим кочовикам, які з'явилися в причорноморських степах, спромігся онук Ярослава Мудрого – Володимир Мономах. Його князування було часом зміцнення великокнязівської влади та відновлення єдності Русі. Єдність держави зберігав і син Мономаха Мстислав. Однак після його смерті почалася доба роздробленості – так називають період, коли Русь розпалася на окремі князівства, які не хотіли коритися Києву, а прагнули жити самостійним життям.

На середину 12 ст. Київ уже не був єдиною столицею. Місцеві князі, які з кожним роком почувалися дедалі незалежнішими, прагнули мати свої столїні міста такими, що не поступалися б Києву.



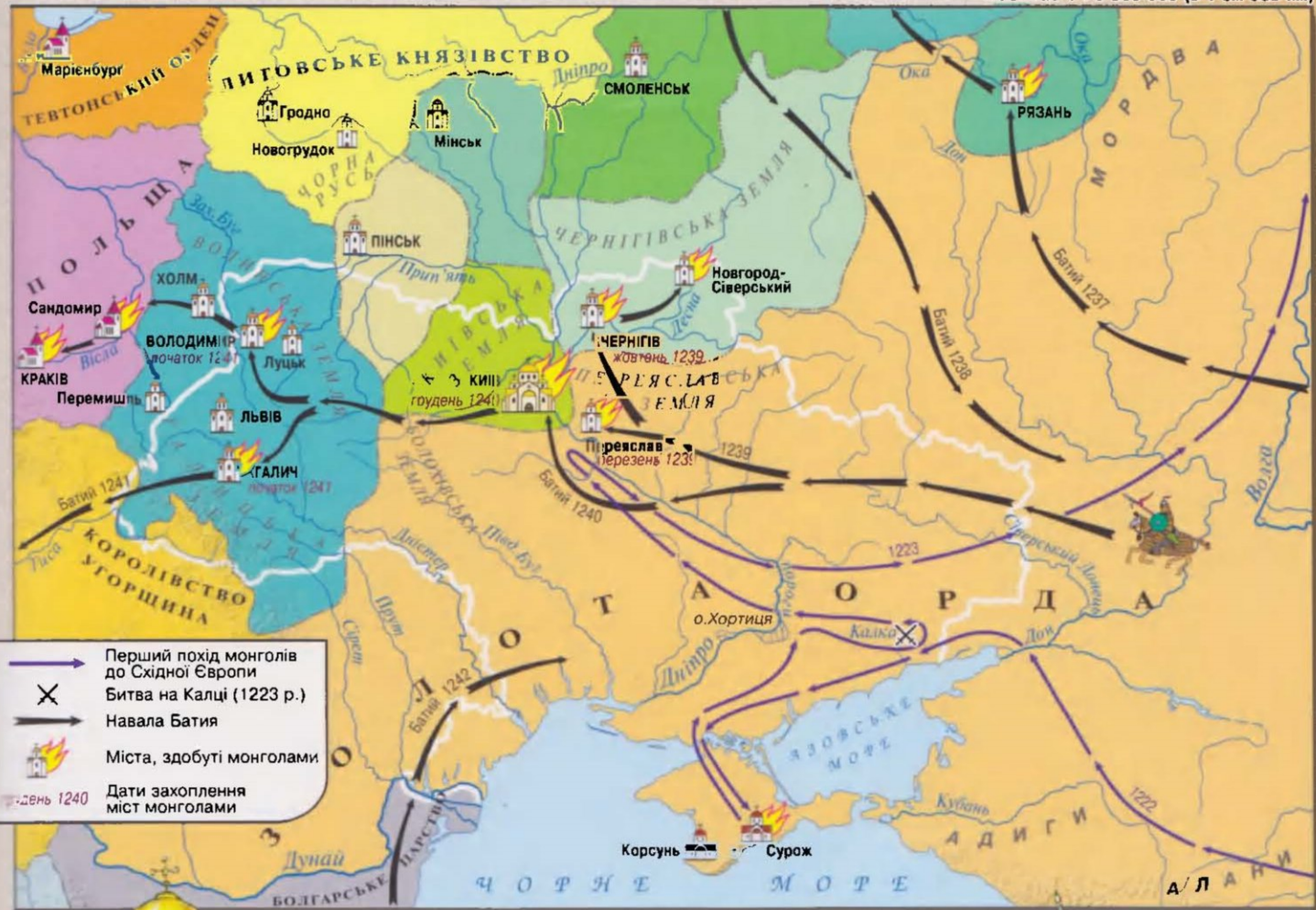
- Любецький з'їзд князів (1097 р.)
- Напади половців на Русь
- Кочовища половецьких орд
- Походи руських князів проти половців:
 - Володимира Мономаха
 - Ігоря Святославича
- Території, втрачені Руссю в 12 ст.
- Спільний кордон руських земель на початку 13 ст.



Попри князівські усобиці Київська Русь зустріла 13 ст. багатую та квітучою державою. Проте зі Сходу загрожував новий ворог – монголи, які в азійських степах утворили свою могутню державу й розпочали завойовувати сусідніх народи.

Перший похід монгольських орд на руські землі відбувся в 1222–1223 рр. Того разу обійшлося без значних руйнувань. Утім, наступні походи, які очолював хан Батий, мали для руських земель важкі наслідки. Найбільшого спустошення зазнали Київська, Переяславська та Чернігівська землі. На підкорених територіях від Уралу та Західного Сибіру до Чорного моря було створено монгольську державу – Золоту Орду. Під її владою опинилась і Русь – Україна.

Масштаб 1 : 9 850 000 (в 1 см 985 км)



Масштаб 1 : 7 500 000 (в 1 см 75 км)

Історію Галицько-Волинської держави починають роком 1199, коли волинський князь Роман Мстиславич об'єднав Галицьке й Волинське князівства. Він докладав зусиль для захисту західних кордонів своєї молодій держави, успішно воював з половцями. Влада Романа поширювалася майже на половину сучасної України. У 1203 р. відчинив перед ним браму й Київ. Проте столицю Роман обрав Галич.

Добу найвищого піднесення Галицько-Волинського князівства пов'язують з ім'ям Романового сина – князя Данила. Данило заклав кілька міст, у тому числі й Львів, розбудував нову столицю – Холм.

По смерті Данила землі князівства розподілили між собою його нащадки. Зумів знову об'єднати галицько-волинські землі онук Данила Галицького – Юрій Львович. За столицю цей князь обрав Володимир. Після смерті останнього з Даниловичів Галицько-Волинське князівство занепало та увійшло до складу Литви і Польщі.



- Галицько-Волинська держава за Романа Мстиславича (1199 р.)
- Території, які тимчасово належали Галицько-Волинській державі
- Інші руські землі
- Найбільші міста, засновані Данилом Галицьким
- Кордони Галицько-Волинської держави за Юрія Львовича (1301 р.)



Масштаб 1 : 8 500 000 (в 1 см 85 км)



ВОЛИНЬ Українські землі
 X Битва на Синіх Водах (1362 р.)

Від 1340 р. українські землі одна за одною потрапляли під владу литовських князів. Їх приєднання перетворило Литву на велику державу, яку називають Великим князівством Литовським, а через значну кількість української та білоруської людності — ще й Литовсько-Руським. Деякими українськими землями володіли також Польща, Молдавія, Угорщина.



КОЗАЦЬКА

"Пани мають необмежену владу не тільки над їхнім (селян) майном, але й над їхнім життям; ось яка велика свобода польської шляхти, яка живе неначе в раю, а селяни – ніби перебувають у чистилищі"



Від кінця 15 до кінця 18 ст. тривав на нашій землі період, який називають козацьким. Як багато важив він в історії України свідчить той факт, що нас, українців, і сьогодні звать у світі козацьким народом.

Початок козацької доби припадає на часи, коли українцям, позбавленим власної держави, загрожувало цілковите знищення. Особливо жорстокими були грабіжницькі походи турецьких військ та татарсько-ногайських орд: нападники руйнували міста й села, винищували населення, а тих, хто лишався живим, забирали в неволю. Держави, що володіли українськими землями, не могли протидіяти набігам степовиків. Силою, здатною чинити опір загарбникам, стало козацтво.

Захищаючи прабатьківську землю від зазіхань чужинців, козаки виробили особливу військову організацію, самобутню систему управління й командування. Козацькі прийоми ведення морських і сухопутних боїв, велика винахідливість під час військових операцій, наступальний характер дій збагатили скарбницю світового військового мистецтва.

Водночас українські лицарі відроджували сплюндровані землі, зводили храми й міста, плекали хліб і творили пісню. Поступово просуваючись на південь, вони мирним шляхом розширювали життєвий простір нашого народу. За Дніпровими порогами козаки відродили українську державу, утвердивши християнську козацьку республіку – Запорозьку Січ.

Саме там сформувалися свої органи законодавчої та виконавчої влади, судочинства, виробилися особливі закони, за якими жили запорожці і які поступово поширилися на українських землях.



У добу польського панування на Галичині, Волині та Поділлі було споруджено чимало мурованих фортець і замків. Наймогутніша з цих твердинь збереглася у Кам'янці-Подільському



Як і в княжу добу, головними осередками культури, мистецтва та освіти залишалися монастирі



Дмитро Вишневецький (?–1563)

Василь-Костянтин Острозький (1526–1608)

Петро Могила (1596–1647)

Іван Федорович (?–1583)

Северин Наливайко (?–1597)

Петро Сагайдачний (?–1622)

Роксолана (бл. 1505–1561)

Гетьман

Створення Пересолницького Євангелія 1561

Битви на Житомирському полі, під Тернопилем

Спорудження фортеці на Хортиці 1556

Люблінська унія 1569

Берестейська унія 1596

Хотинська битва 1621

Заснування Києво-Могилянської академії 1632

10 20 30 40 50 60 70 80 90 10 20 30 40

ДОБА

Державотворчий досвід козацтва знайшов продовження в державі Війську Запорозькому, що постала внаслідок Національно-визвольної війни українського народу під проводом гетьмана Богдана Хмельницького проти Речі Посполитої.

Проте історичні умови склалися не на користь української держави. Щоб довести війну за національне визволення до переможного кінця, українцям потрібна була допомога когось із сусідів. Гетьман Богдан Хмельницький уклав військовий союз з московським царем.

Вже за наступних гетьманів царський уряд почав вживати заходів, аби обмежити права козаків та посилити свою владу в Гетьманщині, засвідчуючи прагнення до цілковитого підкорення України й перетворення її на провінцію Російської імперії.

Зрештою російський царат завдав остаточного удару українській державності: було скасовано гетьманство (1764), остаточно зруйновано Запорозьку Січ (1775), ліквідовано козацький устрій на землях Лівобережної (1781) та Слобідської (1765) України. Тож кінець 18 ст. став для України кінцем волі.

Дев'ятнадцяте століття Україна зустрічала розділеною між Російською та Австрійською імперіями, де її землі стали звичайними провінціями, а самі українці, позбавлені волі національної, політичної та соціальної, потрапили в тяжке кріпацьке ярмо.



За гетьманування Івана Мазепи на території козацької України було збудовано багато мурованих храмів. Їхній своєрідний стиль називають козацьким або мазепинським бароко. До найкращих взірців цього стилю належав Богоявленський собор Братського монастиря у Києві



Після перемоги козаки, озброєні мушкетями, переважали в пішому строю. У козацькій кінноті вони захищалися щитом – укріпленням з возів



Після кожного нападу на українські землі ординці гнали в Крим ясір – бранців, яких продавали на невільницьких ринках Кафи та інших портових міст

При Братському монастирі митрополит Петро Могила заснував вищий навчальний заклад, що згодом став називатися Києво-Могилянською академією. Освіту в її стінах здобули багато видатних діячів України та інших православних країн

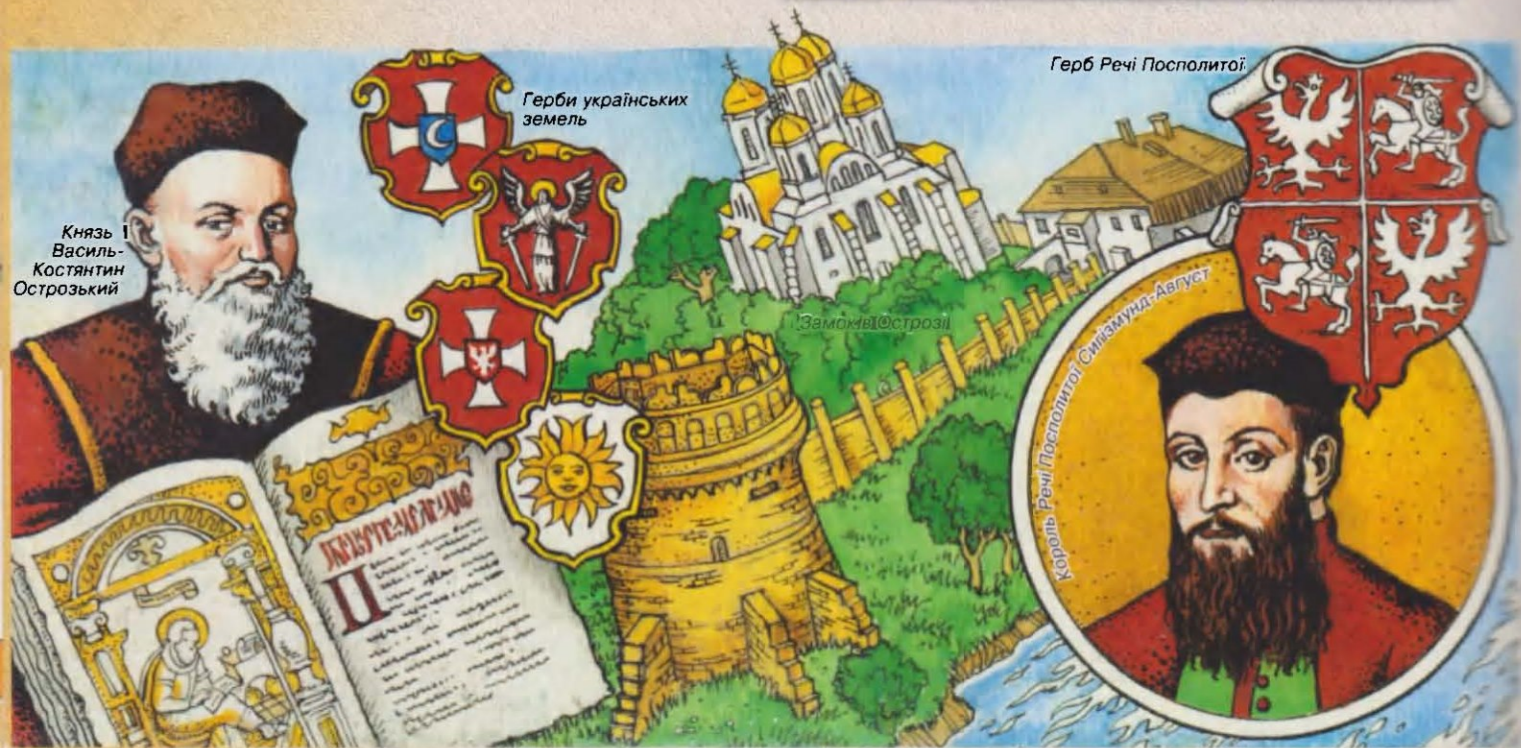


УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ в 16 столітті

Масштаб 1 : 8 800 000 (в 1 см 88 км)



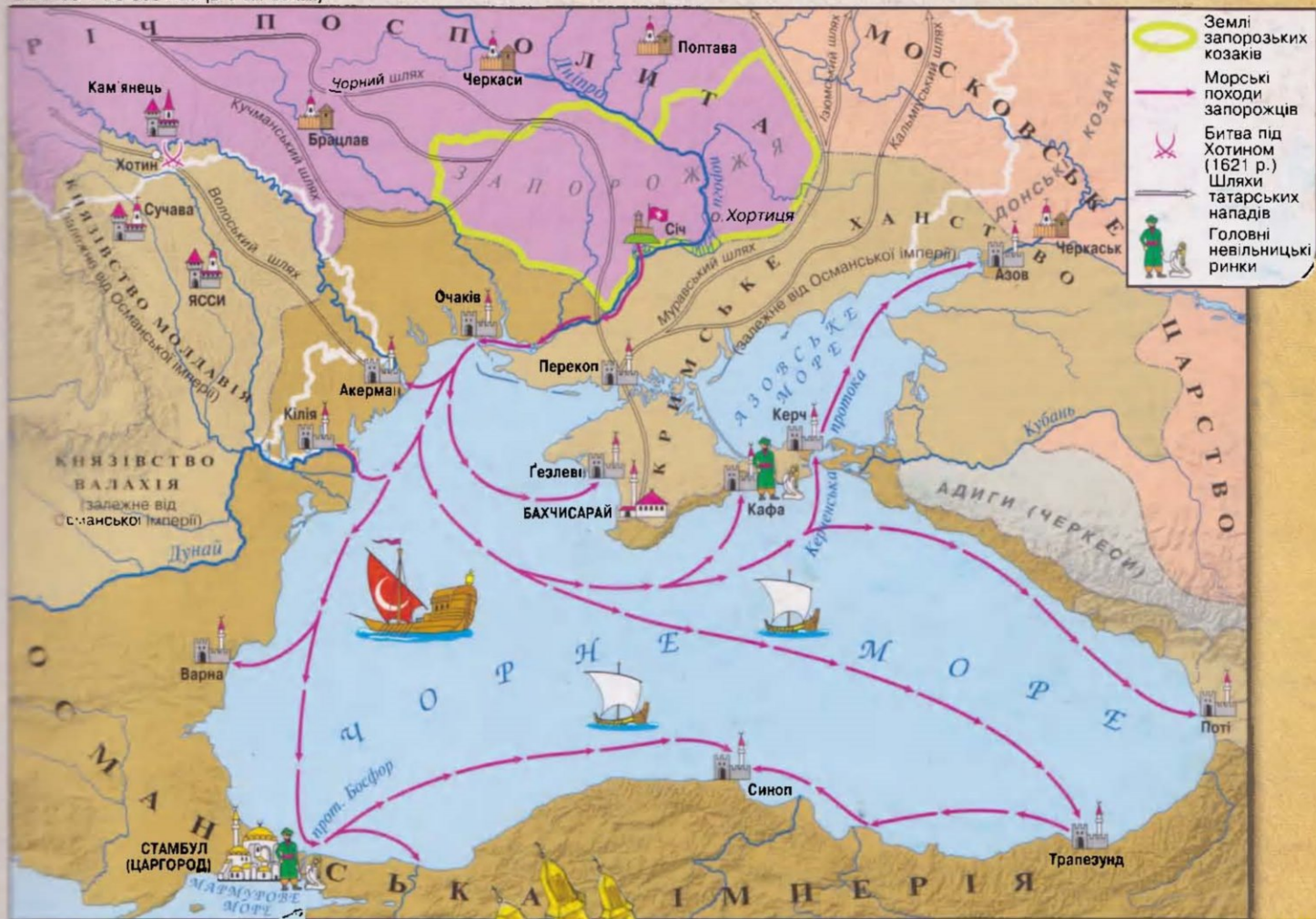
У 1569 р. схваленою в місті Любліні угодою про унію (об'єднання) Великого князівства Литовського й Польського королівства було утворено державу Річ Посполиту. Більшість українських земель опинилася в її складі й перейшла під владу Польщі. На українських землях почалася доба польського володарювання.



ВИНИКНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА. ЗАПОРОЗЬКА СІЧ

У причорноморських степах після розпаду Золотої Орди господарями почувалися татари. Українські землі зазнавали їхніх постійних спустошливих набігів, які особливо посилилися після переходу Кримського ханства в залежність від Османської імперії. Найбільшим лихом стало захоплення в неволю тисяч бранців. Роль захисників рідної землі взяли на себе збройні загоны українців, яких називали козаками. Вони селилися за Дніпровими порогами. Тому українських козаків називали запорозькими. На Запорозжжі козаки будували фортеці – Січі. Пізніше Запорозькою Січчю козаки називали свою столицю, а також всі землі за порогами. Вдалі морські походи козаків на турецькі й татарські фортеці припали на перші два десятиліття 17 ст., названі істориками добою героїчних походів.

Рис. таб 1 : 8 000 000 (в 1 см 80 км)



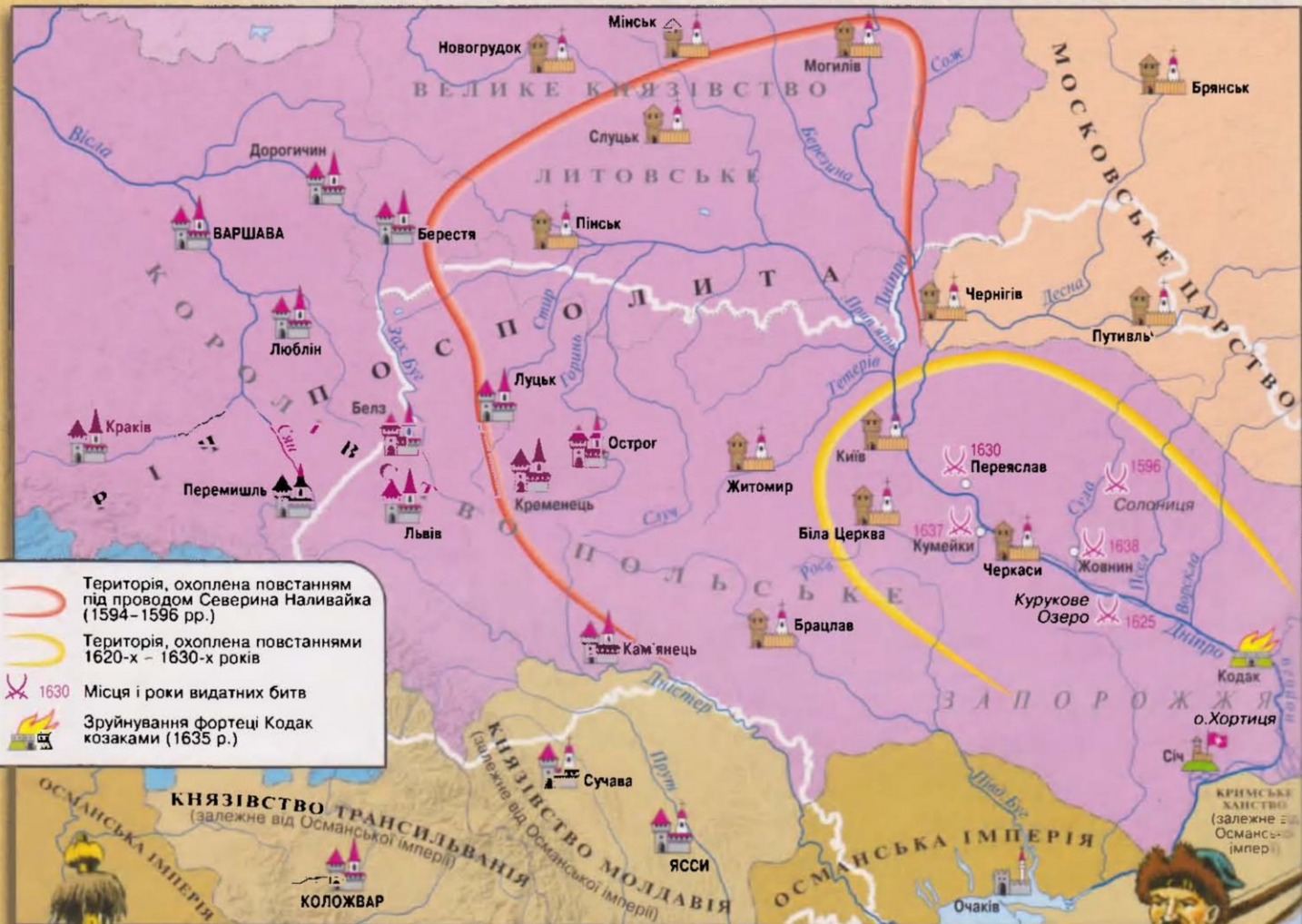
Один із перших козацьких гетьманів князь Дмитро Вишневецький



ПЕРШІ КОЗАЦЬКІ ПОВСТАННЯ

Загартоване в битвах козацтво, зброяна допомога якого не один раз ставала в пригоді польському королю, жадало для себе нових прав. Проте замість очікуваних привілеїв козаки відчували брутальний наступ на свої здобутки. Польська влада докладала зусиль, аби зменшити чисельність козаків. До того ж козакам дозволялося жити лише на певній території, визначеній польським урядом. Усілякі утиски поширювалися на все українське населення. Це викликало обурення й протести. У 30-х рр. 17 ст. одне за одним спалахували протипольські повстання. Гуртуючись навколо козацьких ватажків Тараса Трясила, Івана Сулими, Павла Павлюка, Якова Остринина, Дмитра Гуні мешканці міст і сіл зі зброєю в руках ішли виборювати собі волю. Проте польська влада жорстоко придушила ті повстання.

Масштаб 1 : 6 400 000 (в 1 см 64 км)



Зруйнування фортеці Кодак

Козак-піхотинець

НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНА ВІЙНА. УТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КОЗАЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

У травні 1648 р. розпочалася Національно-визвольна війна українського народу проти польського володарювання. Її очолив Богдан Хмельницький. У результаті перших переможних битв було звільнено значну частину українських земель. На цих територіях утвердилася Українська козацька держава – Війська Запорозьке. Оскільки вища влада в цій державі належала гетьманові, історики називають її Гетьманщиною. Територія Війська Запорозького поділялася на області, які називалися полками.

Шукаючи союзників проти Польщі, 1654 р. Б.Хмельницький був змушений звернутися за допомогою до московського царя. Згодом це призвело до повного включення України до складу Московії.

Масштаб 1 : 6 400 000 (в 1 см 64 км)



Церква поблизу Чигирини, збудована коштом Б.Хмельницького

Червоний козацький прапор

УКРАЇНА в ДОБУ РУЇНИ (1657–1667)

3 міцнення Української козацької держави непокоїло сусідніх володарів, які почали вдаватися до ворожих дій за спиною гетьманського уряду. Поліпшити ситуацію в Україні прагнув Іван Виговський, який, обіймаючи гетьманську владу, пішов на розрив з Московією. Щоправда, намірам Виговського не судилося здійснитися. Врешті-решт в Україні розгорілася жорстока братовбивча війна. Після відмови Юрія Хмельницького від гетьманства 1663 р. територію козацької держави було поділено на Правобережну та Лівобережну Гетьманщини. На правобережні полки через гетьмана Павла Тетерю намагалася впливати Польща, прагнучи відновити й утвердити там свою владу. Лівобережні козаки, очолювані Іваном Брюховецьким, дедалі більше підпадали під владу Москви.

Масштаб 1 : 6 400 000 (в 1 см 64 км)










УКРАЇНА В ДОБУ РУЇНИ (1667–1687)

Масштаб : 1 : 6 700 000 (в 1 см 67 км)



Поділ козацької України остаточно закріпила угода в селі Андрусові, підписана між Польщею та Московією 1667 року. За Андрусівським перемир'ям Лівобережна Україна відходила до Московії, Правобережна Україна – до Польщі. Запорожжя мало спочатку перебувати під опікою обох держав. Поділивши між собою Україну, Польща та Московія не збиралися захищати інтереси українського народу.

Особливо складною була ситуація на Правобережжі, мешканці якого, крім усього зазнавали грабіжницьких нападів турків і татар. Руйнівні військові дії знищили сотні сіл, містечок, міст і призвели до повного запустіння великих територій. Проте, незважаючи на несприятливі умови, гетьмани Лівобережжя – Дем'ян Многогрішний, Іван Самойлович і Правобережжя – Петро Дорошенко – прагнули об'єднати Україну й відновити її незалежність.

-  Кордон між Московським царством і Річчю Посполитою за Андрусівським перемир'ям (1667 р.)
-  Українська козацька держава, об'єднана Петром Дорошенко (1668–1669 рр.)
-  Похід запорожців на чолі з Іваном Сіркою на Крим (1675 р.)
-  Походи турків на Чигирин (1677, 1678 рр.)
-  Здобуття турками Чигирини (1678 р.)
-  Резиденція гетьманів Лівобережної України
-  Московські залоги в українських містах



©Блокада турками Чигирини

ГЕТЬМАНЩИНА






в другій половині 17 — на початку 18 століття

Масштаб 1 : 6 700 000 (в 1 см 67 км)

Від 1659 р. кожний новообраний гетьман укладав із царем статті-бугоди, що дедалі більше обмежували державні права України. Невпинно зростала чисельність царських військ, що перебували в Гетьманщині та утримувалися коштом українців. За угодами, гетьманам було заборонено підтримувати відносини з іншими державами, водночас вони мусили, за наказом царя, споряджати козацькі полки на війни у складі московської армії, а також для виснажливих будівельних робіт на користь Московії. Московські воєводи-намісники, що призначалися в Україну, мало зважали на прагнення гетьманів зберігати давні козацькі права.

Спробу відновити державну самостійність України було здійснено за гетьманування Івана Мазепи. Щоб визволити Україну, гетьман Мазепа вирішив скористатися з війни між Московією і Швецією та виступити на боці шведського короля Карла XII. Той обіцяв цілковиту свободу Україні. Проте у вирішальній битві під Полтавою 1709 р. шведське військо зазнало поразки. Отож, намірам Івана Мазепи здійснитись не судилося.



-  Кордони території, підвладній Івану Мазепі до 1708 р.
-  Дії у Північній війні шведських військ
-  російських військ
-  Полтавська битва (1709 р.)
-  Зруйнування російськими військами Батурина (1708 р.) і Січі (1709 р.)



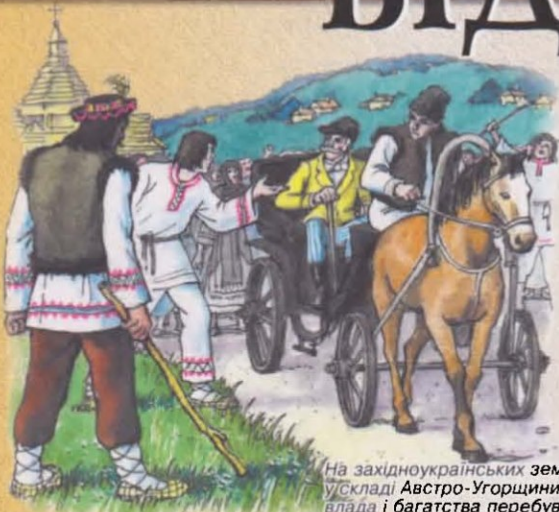
Р року 1764 останнього гетьмана Кирила Розумовського було позбавлено булави. Та подія означала остаточне скасування гетьманства. Незабаром царський уряд ліквідував козацькі полки: Гетьманщини і Слобожанщини. Дійшла черга й до Запорозжя. У 1775 р. російські війська зруйнували Січ та захопили все Запорозжя. Так було покінчено з рештками самостійності України. За тих часів переділу зазнали й ті українські землі, які перебували у складі Речі Посполитої: більшість з них увійшла до складу Росії.

У 1783 р. до Російської імперії було приєднано Крим.

Масштаб 1 : 7 200 000 (в 1 см 72 км)



ВІДРОДЖЕННЯ



На західноукраїнських землях у складі Австро-Угорщини вся влада і багатства перебували в руках польських і угорських панів. Українським селянам залишалася тільки праця та злидні

Від перших десятиліть 19 ст. почалося відчутне пожвавлення духовного життя, з яким пов'язують зародження українського визвольного руху.

Традиційно його початком вважають вихід у світ 1798 р. "Енеїди" Івана Котляревського – поеми, якій судилася слава першого твору нової української літератури, твору, що засвідчив появу нової української літературної мови.

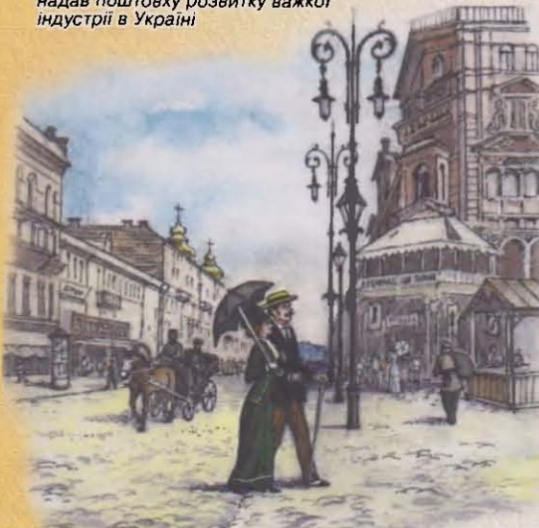
Хвиля національного відродження захопила й західноукраїнські землі. Зусиллями діячів "Руської трійці" – Маркіяна Шашкевича, Івана Вагилевича, Якова Головацького в південноукраїнській Україні вийшов альманах "Русалка Дністровна" – перша книга на західноукраїнських землях, видрукована українською мовою. Ця подія стала віхою у справі національного відродження галицьких українців, які заявили про себе як про частину єдиного українського народу, що має свою історію, самобутню культуру.

Виняткову роль у національному відродженні України відіграв Тарас Шевченко – геніальний поет і визначний художник, адже він був першим, хто сформулював українську національну ідею і через свої поетичні твори зробив її надбанням усього українського загалу, чим сприяв згуртуванню українців у боротьбі за своє національне визволення.

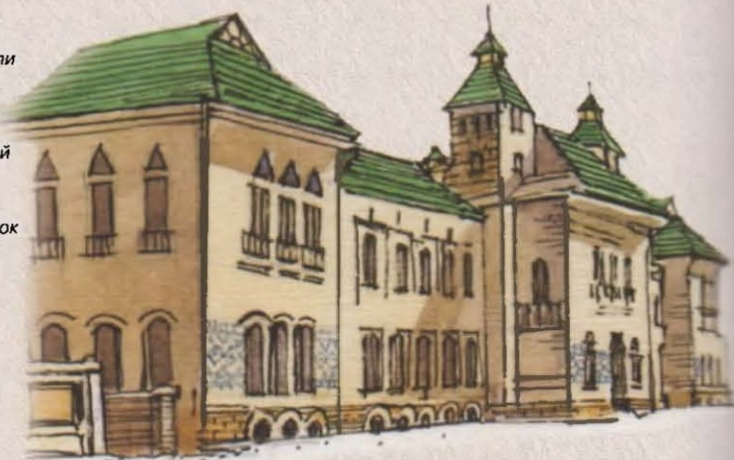
На початку 60-х рр. 19 ст. національно-визвольний рух в Україні знайшов втілення в діяльності громад. Громади виникли в Києві, Полтаві, Харкові, Чернігові, Одесі та інших містах. Гуртківці провадили культурно-освітню роботу серед селянства, робітничої молоді, брали активну участь у створенні недільних шкіл, збирали усну народну творчість, розшукували документи з історії українського народу, писали й видавали навчальну літературу.



Початок видобутку вугілля на Донбасі надав поштовху розвитку важкої індустрії в Україні



Від другої половини 19 ст. стрімко зростали українські міста, а на початок 20 ст. прилав розквіт місто-будівництва. Тоді ж оформився своєрідний архітектурний стиль, званий українським модерном. Яскравим його зразком є Будинок губернського земства в Полтаві



Маркіян Шашкевич (1811-1843)

Володимир Антонович (1834-1891)

Михайло Драгоманов (1841-1895)

Іван Котляревський (1769-1838)

Микола Костомаров (1817-1885)

Устим Кармалюк (1787-1835)

Тарас Шевченко (1814-1861)

1870 Початок трудової еміграції українців з Галичини

1848 Революція в Австрійській імперії

1861 Скасування кріпацтва в Російській імперії

Утворення Кирило-Мефодіївського братства 1846

19 ст.

УКРАЇНИ

У 1905–1907 роках Російську імперію, до складу якої входили й українські землі, захопили революційні події. У ті часи українство набуло величезний політичний досвід. Саме тоді відкрито з'явилися українські газети і журнали, активну діяльність розгорнули "Просвіти". За тих років легально почали діяти національні партії.

Цей досвід став у пригоді під час Української революції. Року 1917 українські партії та громадські організації утворили Українську Центральну Раду. Очолив її Михайло Грушевський. У листопаді 1917 р. було проголошено Українську Народну Республіку (УНР). У квітні наступного року влада перейшла до гетьмана Павла Скоропадського, а офіційною назвою держави стала Українська держава. Після зречення гетьманом влади Україні довелося одночасно вести війну з російськими більшовиками, білогвардійцями та Польщею. У ці тяжкі часи влада належала Директорії УНР. На західноукраїнських землях у листопаді 1918 р. було проголошено Західноукраїнську Народну Республіку (ЗУНР), а 22 січня 1919 р. обидві українські держави об'єдналися. Проте війну було програно, і сусідні держави захопили територію України.

Незабаром усі українські землі опинилися у складі більшовицької держави СРСР. Разом з іншими народами українці розбудовували Радянський Союз, пережили виходиття Другої світової війни. Від середини 50-х років в Україні посилювалися політичні протести проти радянського режиму. Виходила поширювана самвидавом література, виникло кілька нелегальних організацій і груп. У 70 – 80-і роки криза охопила всі сфери життя і, зрештою, СРСР припинив існування. 24 серпня 1991 р. Верховна Рада урочисто проголосила незалежність України. Це рішення було підтримано всенародним референдумом 1 грудня.



Мітинг у Києві напередодні проголошення незалежності України



Як за часів царату, так і за комуністичного правління поетів і письменників, які в своїх творах висловлювались за незалежність України, заарештовували



В 20 ст. кіно стало наймасовішим видом мистецтва. Його пропагандистський потенціал було поставлено на службу радянській владі. Втім, справжні митці знаходили можливість створювати високохудожні кінофільми. Таким був український режисер Олександр Довженко



До 1934 р. столицею радянської України був Харків. Зведені в ті часи адміністративні будівлі стали своєрідною візитівкою міста



На початок 19 ст. українські землі опинилися у складі двох імперій – Російської та Австрійської. У житті обох держав було чимало відмінностей. Проте їхні володарі ставилися до нашого народу майже однаково: українців не вважали за окремий народ, що має власну історію та високу культуру, обмежували вживання української мови. Українські родини і на селі, і в містах потерпали від безробіття, малоземелля, злиднів. Це спонукало багатьох українців полишати рідну землю й переселятися на чужину в пошуках кращої долі. Якщо із західноукраїнських земель, які перебували під владою Австрійської імперії, українці переселялися за океан – до Канади, США, Бразилії, то з Наддніпрянської України переселення відбувалося в межах Російської імперії.

Масштаб 1 : 52 000 000 (в 1 см 520 км)



- Суцільна територія, заселена українцями на початку XX ст.
- Території, що їх освоювали українці-переселенці на початку XX ст.



19 століття увійшло в історію України як період її національного відродження. Розділений кордонами український народ не втратив прагнення до волі. З-поміж освічених українців пошавляється інтерес до народної творчості, історії та культури. З'являються видання українських народних пісень, дум, переказів. Після виходу у світ "Енеїди" Івана Котляревського розвивається нова українська література. Історики розшукують та публікують документи українського минулого. Своім віднесенням український рух завдячував сузір'ю талановитих особистостей — Миколі Костомарову, Іванові Франку, Лесі Українці. Символом українського відродження став Тарас Шевченко.

Масштаб 1 : 7 900 000 (в 1 см 79 км)



- Межа розселення українців на початку ХХ ст.
- Центри російських губерній та австро-угорських країв
- університети
- Могила Тараса Шевченка



Масштаб 1 : 7 000 000 (в 1 см 70 км)

Длітку 1914 р. спалахнула війна, яку назвали світовою, адже в неї були втягнуті всі великі держави світу. Австро-Угорщина й Росія – держави, що переділили українські землі, – воювали між собою. Так українці опинилися в різних, ворожих одна одній, арміях, а територія України стала одним з найважливіших театрів воєнних дій.

Українці-галичани й українці-наддніпряни тисячами гинули за чужі інтереси. Війна принесла українському народу неймовірні нещастя і страждання, що надали нового поштовху національно-визвольному руху. У цьому рухові не останню роль відіграло галицьке стрільцтво. Історія стрільцтва починається від 1914 р., коли було сформовано легіон Українських січових стрільців із добровольців, підготовлених різними українськими товариствами, такими як "Січ", "Сокіл". Тих добровольців висилало кожне село, кожне містечко, бо галичани сподівалися, що їхня молодь допоможе звільнити Україну.



Повалення самодержавства в Росії викликало піднесення національно-визвольного руху в Україні. В березні 1917 р. було утворено Центральну Раду – представницький орган українських демократичних сил. Головою обрали Михайла Грушевського. У листопаді того ж року було проголошено Українську Народну Республіку (УНР). В січні 1918 р. Центральна Рада проголосила незалежність України. Та вже за місяць більшовицькі війська захопили Київ. За край несприятливих обставин уряд УНР звернувся до Німеччини та Австро-Угорщини з проханням про військову допомогу. 29 квітня 1918 р. владу в Україні перебрав гетьман Павло Скоропадський. Але восени проти гетьманського режиму спалахнуло повстання, очолюване Директорією. 29 грудня, після зречення Скоропадським влади, було відновлено УНР.

Масштаб 1 : 8 100 000 (в 1 см 81 км)



Будинок Центральної Ради в Києві



Герб Української Держави

Падіння Австро-Угорської імперії створило умови для державотворення на західноукраїнських землях. 13 листопада 1918 р. було проголошено Західноукраїнську Народну Республіку (ЗУНР).

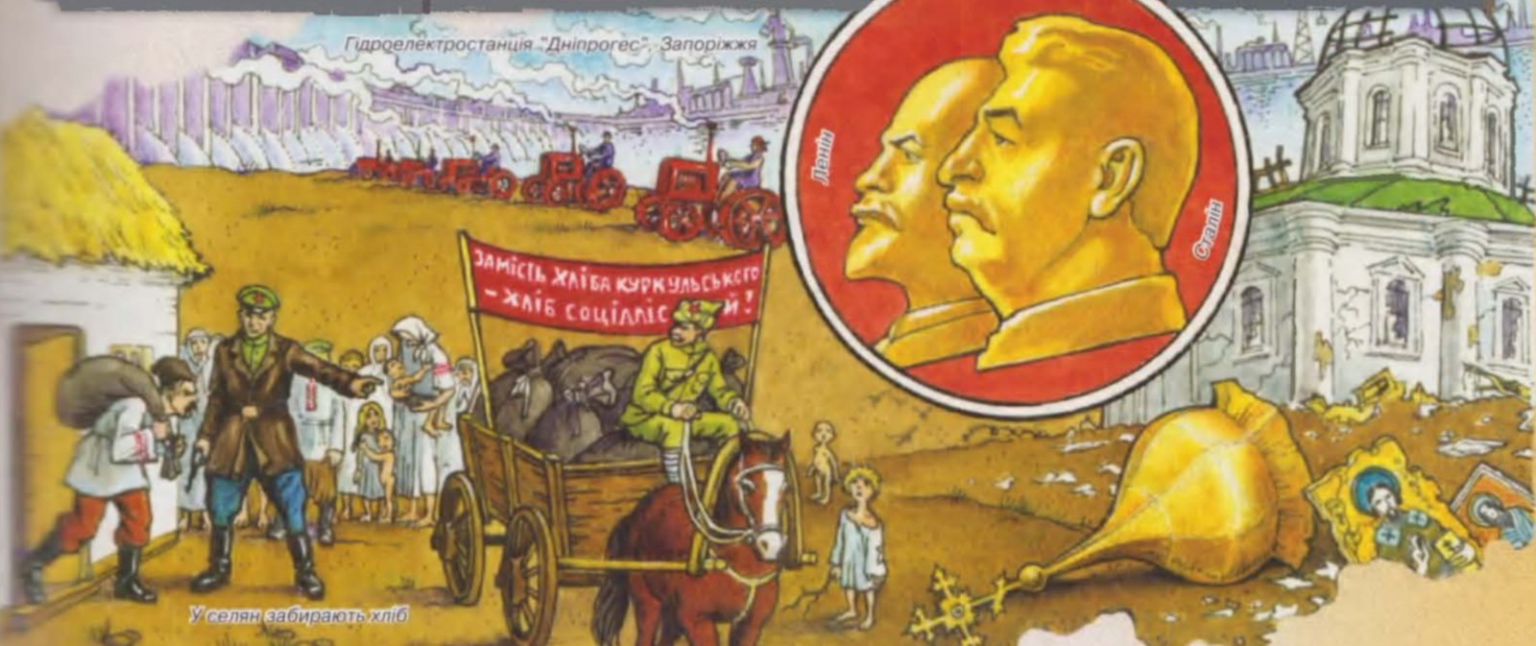
22 січня 1919 р. відбулося об'єднання обох українських держав. Та становище УНР ставало дедалі складнішим. Війська Директорії не змогли зупинити наступ Червоної армії і 5 лютого залишили Київ, відступаючи до Галичини. У ті тяжкі часи Директорію очолив Симон Петлюра. З весни 1919 р. на Україну почався наступ армії білогвардійського генерала Денікіна. Восени того ж року почався новий наступ більшовицьких військ, які невдовзі захопили більшу частину України. Із заходу наступали польські війська. Зрештою, навесні 1921 р. Польща і радянська Росія уклали договір і поділили Україну між собою. Тільки Північна Буковина і Бессарабія потрапили під владу Румунії, а Закарпаття – Чехо-Словаччини.

Масштаб 1 : 8 100 000 (в 1 см 81 км)



У 1920 р. на більшій частині українських земель було встановлено радянську владу і розпочалася доба Української Радянської Соціалістичної Республіки. Наприкінці 1922 р. УРСР було включено до складу Союзу Радянських Соціалістичних Республік (СРСР). У цій державі Україна перебувала до 1991 р. На території УРСР впроваджувалися радянські порядки. Розгорнулося небагаче господарство, перебудова сільського господарства, але не за потребами України, а відповідно до інтересів великої радянської держави. Так, у селах створювали колективні господарства – колгоспи. Селяни не погоджувалися на такі перетворення. Щоб остаточно придушити опір селян, більшовицьке керівництво організувало в Україні голод, внаслідок якого загинули мільйони людей.

Масштаб 1 : 7 350 000 (в 1 см 73,5 км)



УКРАЇНА в ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ (1939 – 1942 рр.)

У вир Другої світової війни українські землі були втягнуті від її початку – 1 вересня 1939 р., коли німецькі війська напали на Польщу, під владою якої перебувала Західна Україна. Цій події передувала таємна угода керівників нацистської Німеччини та Радянського Союзу, згідно з якою західноукраїнські землі мали ввійти до складу СРСР. Так на територію Західної України було введено радянські війська. Війна Німеччини проти Радянського Союзу розпочалася 22 червня 1941 р. Вже через рік (у липні 1942 р.) Україна була повністю загарбана німецькими військами.

Метою завойовників було підкорення України, винищення її населення, перетворення її земель на постачальника продовольства та сировини. На території України було створено мережу таборів смерті. Десятки тисяч людей різних національностей загинули в Києві, Харкові, Дніпропетровську, Рівному.

Масштаб 1 : 7 350 000 (в 1 см 73,5 км)



- Радянський Союз у 1939 р.
- Територія, приєднана до Радянського Союзу в 1939–1940 рр.
- Кордони Української РСР на 1940 р.
- Територія, окупована Німеччиною (на червень 1941р.)
- Держави – союзниці Німеччини
- Наступ німецьких військ та їхніх союзників
- Дати захоплення міст німецькими військами
- Дії радянських військ
- Оборона Києва, Одеси, Севастополя
- Райони оточення радянських військ
- Радянсько-німецький фронт наприкінці 1941р.



Українців женуть у німецьку неволю

УКРАЇНА в ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ (1943–1945 рр.)

На окупованих українських територіях розгорнувся Рух опору, який відіграв важливу роль у розгромі загарбників. Звільнення України відбувалося в 1943–1944 рр. Ще ніколи наша земля не була ареною таких жорстоких боїв. Важливе значення для звільнення українських земель мала битва за Дніпро. 6 листопада було звільнено Київ. У грудні 1943 р. почався загальний наступ радянських військ на Правобережній Україні. На початку жовтня 1944 р. визволено територію України в межах 1939 р., а наприкінці жовтня й Закарпаття. Війна коштувала українському народові близько 8 мільйонів життів. Пам'ять про учасників тих кривавих подій вшановують 28 жовтня – у день визволення Києва і 9 травня – у день, який для мільйонів людей є святом Перемоги.

Масштаб 1 : 7 350 000 (в 1 см 73,5 км)



Битва за звільнення України

УКРАЇНА у СКЛАДІ СРСР

Після Другої світової війни майже всі українські землі об'єдналися у складі Української Радянської Соціалістичної Республіки. Року 1954 до України було приєднано Крим. У післявоєнний період наш народ невтомно працював, відбудовуючи зруйновані міста й села. Наприкінці 1950-х – на початку 1960-х років постало нове покоління борців за волю України – шістдесятники.

З-посеред різних думок про подальшу долю України визрівала вимога виходу її з СРСР та створення Української незалежної держави. Проте такі думки радянське керівництво вважало протизаконними. Почалися переслідування й цькування шістдесятників.

Наприкінці 1991 р. Радянський Союз припинив існування, замість радянських республік постали незалежні держави.

Масштаб 1 : 52 000 000 (в 1 см 520 км)



За планами комуністичного керівництва, усі народи СРСР повинні були злитися в єдиний радянський народ

24 серпня 1991 р. було ухвалено Акт проголошення незалежності України, а 1 грудня український народ схвалив його під час референдуму. 28 червня 1996 р. було прийнято Конституцію – Основний Закон нашої держави.

Україна розташована в Східній Європі. Її територія складається з 24 областей та Автономної Республіки Крим. Столицею України є її найбільше місто – Київ. Великими містами, кількість мешканців яких перевищує 1 мільйон, є Харків, Донецьк, Дніпропетровськ, Одеса. В Україні живе близько 48 мільйонів чоловік, з них українців – понад 37 мільйонів. Поряд з українцями в Україні мешкають росіяни, білоруси, молдовани, татари, болгари, угорці, румуни, поляки, євреї, вірмени, греки й представники інших національностей. Та всі разом ми – український народ, а земля України – наша Батьківщина.

Масштаб 1:7200 000 (в 1 см 72 км)



- Столиці держав
- Державний кордон України
- - - Кордони інших держав
- Центри областей України і Автономної Республіки Крим
- Межі областей України і Автономної Республіки Крим
- Тримітки:
- 1 Назви областей, однойменних з їх центрами, на карті не підписано
- 2 Київ і Севастополь – міста державного підпорядкування
- Фрами на карті позначено:
- ! – Словаччина
- △ – Угорщина



Верховна Рада України

Відроджений Михайлівський (Золотоверхий) монастир

Монумент Незалежності України

Нашу країну з давніх давен поділяють на окремі землі: Волинь, Поділля, Закарпаття, Слобожанщина тощо. Їх називають історико-етнографічними. Кожна з них вирізняється самобутністю народного будівництва, одягу, господарськими заняттями, звичаями та традиціями, що сформувалися під впливом природного середовища та історичних особливостей. Довідатися про них можна в музеях народної архітектури та побуту. Особливості життя народу в різні історичні періоди досліджує наука етнографія (від грецьких слів *етно* – народ, *графія* – опис).

Масштаб 1:7 200 000 (в 1 см 72 км)



БУКОВИНА Українські історико-етнографічні землі
Музеї народної архітектури та побуту



Середня Наддніпрянщина

З М І С Т

ДАВНЯ ІСТОРІЯ

сторінки

НАЙДАВНІШЕ МИНУЛЕ УКРАЇНИ	4
ПЕРШІ ЗЕМЛЕРОБИ й СКОТАРІ	5
ПЕРШІ ДЕРЖАВНІ УТВОРЕННЯ на ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	6
ВЕЛИКЕ ПЕРЕСЕЛЕННЯ СЛОВ'ЯН	7

КНЯЖА РУСЬ – УКРАЇНА

СХІДНІ СЛОВ'ЯНИ	10
СТАНОВЛЕННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСІ. ПЕРШІ КНЯЗІ	11
РУСЬ ЧАСІВ ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО та ЯРОСЛАВА МУДРОГО	12
СТАРОДАВНІЙ КИЇВ	13
РУСЬ за ЧАСІВ РОЗДРОБЛЕНОСТІ	14
МОНГОЛЬСЬКА НАВАЛА	15
ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКА ДЕРЖАВА	16
УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ в 14–15 століттях	17

КОЗАЦЬКА ДОБА

УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ в 16 столітті	20
ВИНИКНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА. ЗАПОРОЗЬКА СІЧ	21
ПЕРШІ КОЗАЦЬКІ ПОВСТАННЯ	22
НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНА ВІЙНА. УТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КОЗАЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ	23
УКРАЇНА в ДОБУ РУЇНИ (1657–1667 рр.)	24
УКРАЇНА в ДОБУ РУЇНИ (1667–1687 рр.)	25
ГЕТЬМАНЩИНА в другій половині 17 – на початку 18 століття	26
УКРАЇНА в другій половині 18 століття	27

ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ

УКРАЇНА у СКЛАДІ ДВОХ ІМПЕРІЙ	30
УКРАЇНА в 19 – на початку 20 століття	31
ПЕРША СВІТОВА ВІЙНА	32
УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ (1917–1918 рр.)	33
УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ (1919–1920 рр.)	34
УКРАЇНА в МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД	35
УКРАЇНА в ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ (1939–1942 рр.)	36
УКРАЇНА в ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ (1943–1945 рр.)	37
УКРАЇНА у СКЛАДІ СРСР	38
УКРАЇНА НЕЗАЛЕЖНА	39
ІСТОРИКО-ЕТНОГРАФІЧНІ ЗЕМЛІ УКРАЇНИ	40



Атлас укладено і підготовлено до друку
Закритим акціонерним товариством
"Інститут передових технологій" 2004 р.
Перевидано у 2008 р.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єкта видавничої справи
ДК № 2017 від 23.11.2004 р.

Упорядник Дмитро Ісаєв
Редактори: Дмитро Ісаєв, Дмитро Вортман
Владислав Гречаний
Текст Віталія Власова
Малюнки Володимира Зельдеса

вул. Попудренка, 54, Київ-94, МСП-660; 02660
тел. (044) 292 2027, 568 5332
E-mail: iat@antex.kiev.ua
<http://www.iat.kiev.ua>

Підписано до друку 18.07.2008 р.
Папір крейдяний 170 г/м²
Формат паперу 64х94
Ум. друк. арк. 5,4 + обкладинка
Наклад 15 000 прим.

© ЗАТ "Інститут передових технологій", 2004, 2008 рр.
© Барладін О.В., 2004, 2008 рр.



ISBN 978-966-7650-49-0



9 789667 650490